

[Ebba Strange]

synspunkt, på det boligpolitiske, på det uddannelsespolitiske og på det socialpolitiske område.

Efter vores mening må indvandrerne, ikke mindst kvinderne og børnene, have mulighed for at hente den styrke, der ligger i det samvær, det sociale netværk, som de ofte er meget bedre til at bygge op, end vi er. De skal have mulighed for at være sammen i undervisningsgrupper, i kulturelle grupper og i boligområderne. Til disse grupper skal vi komme med vores tilbud, meget gerne sammen med danske familier, med danske kvinder og danske børn, som ønsker både at give og at modtage. Derfor mener vi, at det vil være at svække indvandrerens mulighed for at opnå den styrke, der skal til for at klare sig i dette samfund, hvis vi vælger det udtyndingsprincip, der ligger i regeringens oplæg, og som også lå i den socialdemokratiske regerings oplæg i sin tid.

På en tryk baggrund – tryk bliver man, når man er et sted, hvor man føler sig hjemme – er chancerne for en gradvis forståelse for og indlevelse i, hvad det danske samfund er, meget større. Også et vanskeligt fremmedsprog som det danske bliver meget nemmere at lære både for kvinderne og for børnene, hvis det foregår på disse vilkår. Der er gjort erfaringer med den slags grupper, hvor indvandrerne udgør størstedelen, men hvor danskerne er der for at støtte, for at være sammen, for at lære af hinanden, og de erfaringer vil jeg bede indenrigsministeren sætte sig ind i og viderebringe.

Naturligvis skal vi støtte indvandrerne i den integration, de selv ønsker, i det tempo, de ønsker. Det, jeg siger, betyder ikke, at vi skal acceptere, at de unge kvinder bliver fuldstændigt undertrykt. Vi skal give udtryk for, hvad vi mener om ligestilling og om kvindernes rettigheder i samfundet, men vores kritik skal have karakter af tilbud, der tager udgangspunkt i de forudsætninger, der faktisk eksisterer i indvandrergrupperne, og vores kritik skal være indlevende og ikke undertrykkende.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

Jeg troede egentlig, vi havde overstået den debat, men nu prøver fru Ebba Strange igen at fortolke justitsministerens udtalelser i Jyl-

lands-Posten i retning af, at nogle få hundrede indvandrere mere skulle betyde en risiko for vores nationalstat. Man kan ikke finde et citat, der går på det, i Jyllands-Posten.

Hvis man alligevel beskæftiger sig så meget med det emne, hvis det interesserer én så meget, så må man være opmærksom på, at der i ikke mindre end 8 provinsblade har været en artikel af justitsministeren, hvor det ikke er et referat af en samtale, men justitsministerens egne udsagn, der fremhæves, Justitsministeren skriver f.eks. i Amtsavisen lørdag den 16. april:

»Åbner man grænserne fuldstændigt, er det min opfattelse, at hundrede tusinde ville benytte sig af lejligheden. På længere sigt ville en sådan fuldstændig liberalisering kunne være en risiko for os som nationalstat.«

Jeg må sige det én gang til: det er det, justitsministeren har givet udtryk for kunne være risikoen. Det er ikke noget med 500 eller 50 eller 1.000, der frembyder en risiko for nationalstaten. Derfor håber jeg, at denne debat nu er slut.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Ja, det er i orden. Jeg ville også nødig tro, at justitsministeren havde sagt og ment andet end det, hr. Dyremose citerer ham for.

Det er vigtigt for os andre at sige, at vi aldrig har foreslået, at grænserne skulle åbnes fuldstændigt. Hver eneste gang der er blevet diskuteret indvandrerpolitik i denne sal, har vi sagt, at vi ikke ønsker indvandrerstopet ophævet. Det, vi diskuterer, er, hvor vidt vi skal gå med hensyn til familiesammenføring. Det, der bekymrer mig, og det, der har bekymret andre ordførere, er selvfølgelig, at man overhovedet begynder at snakke om trusler mod nationalstaten i forbindelse med en debat om indvandrerpolitik og udlændingepolitik, som skulle være en seriøs debat. Derfor betragter jeg det som kolossalt vigtigt, at vi fra denne talerstol holder fast i de reelle tal og siger, at det, det drejer sig om, er 1 pct. af den danske befolkning i øjeblikket. Selv om denne ene procent skulle stige til 2, er den danske nationalstat så ikke mere værd, end at den ikke kan holde til 2 pct. påvirkning udefra? Så siger jeg én gang til, som jeg sagde i min ordførertale: stakkels nationalstat!